

Aleg. 105

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Postanowienia §§. 4. i 7. ustawy z 17. lutego 1905 Nr. 40. Dz. u. kr. zostają w dotychczasowem brzmieniu uchylone i mają opiewać, jak następuje:

§. 4.

Gospodarstwo, które przez zahipotekowanie na niem prawa zastawu dla pożyczki rentowej staje się włością rentową, musi być przede wszystkim poddane gospodarce rolniczej albo lasowej, nie może posiadać mniejszej przestrzeni jak 3 ha ani większej przestrzeni jak 60 ha, i nie może wykazywać rocznego czystego dochodu katastralnego więcej jak 1.000 koron.

Wszelkie do gospodarstwa należące nieruchomości muszą być złączone w jedno ciało hipoteczne.

§. 7.

Wysokość pożyczki rentowej wraz z ewentualnie poprzedzającymi ją ciężarami (§. 9.) nie może przewyższać sumy, jaką będą przedstawiać trzy czwarte części wartości gospodarstwa, oznaczonej przez osobne jego ocenienie.

W tej granicy należy wymierzyć pożyczkę rentową tylko taką, iżby właściciel włości rentowej mógł — po uwzględnieniu ciężarów, ciężących na włości (§. 9.) wraz z mającą obciążyć ją rentą, i po uwzględnieniu kosztów gospodarstwa — mieć w pozostałym czystym przychodzie z włości dostateczne pokrycie kosztów odpowiedniego utrzymania dla siebie i swej rodziny.

We Lwowie, dnia 21. lutego 1907.

Wnioskodawca;
Kuryłowicz w. r.

Oleśnicki, Huryk, Korol, Effinowicz, Jaworski, Mazikienicz, Stapiński, F. Włodek, Bojko, Staruch, Mogilnicki, Barabasz, Ostapczuk, Glidziuk.

